

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/3/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7515205713
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7515205713.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudcov JUDr. Petra Tutka a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobcu K.. Y. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., N.. W. X, zastúpeného JUDr. Slavomírou Huszthyovou, advokátkou, Košice, Za amfiteátrom 10, proti žalovanému Poľnohospodárske družstvo Paňovce, Paňovce 203, IČO: 31 692 966, o zaplatenie 26.816,02 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku 15C/390/2015-195 z 19.4.2018 Okresného súdu Košice-okolie

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 26.816,02 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,15% ročne od 1.2.2015 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal aj náhradu trov konania vo výške 100%.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 26.816,02 eur s príslušenstvom a to titulom nároku na vyplatenie vyrovnávacieho podielu bývalého člena družstva. Vzal do úvahy obranu žalovaného, ktorý namietal, že medzi stranami sporu prebiehalo konanie o uzavretie dohody o spôsobe vyplatenia vyrovnávacieho podielu, pričom spochybňoval aj výšku sumy, ktorú je schopný okamžite a v hotovosti žalobcovi uhradiť. Vzal do úvahy, že žalobca s prihladnutím ku pokročilému veku a zhoršenému zdravotnému stavu žalovanému oznámil vystúpenie z družstva ku dňu 25.4.2014 a listom zo dňa 5.11.2014 požiadal o vypořádanie členského podielu a vyplatenie vyrovnávacieho podielu v peniazoch. Žalobca výšku podielu určil v sume 26.816,02 eur a s jeho úplnou výplatom až v horizonte 10 rokov. Citoval § 39 Občianskeho zákonníka, ako aj § 233 ods. 1, 2 a 4 Obchodného zákonníka a citoval aj vybrané časti stanov žalovaného. Poukázal na to, že žalovaný počas celého konania nepredložil konkrétne návrhy na vyplatenie, resp. skrátenie lehoty na vyplatenie, žiaden návrh dohody a predložil len dohody o vyplatení podielov pre niektorých ostatných členov družstva, ktoré jeho závery nemohli ovplyvniť. Keďže žalovaný ani žiadnym iným spôsobom neodôvodnil, prečo nemôže vyplatiť žalobcovi jeho nárok skôr a v hotovosti, tak s prihladnutím aj na judikatúru súdov žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 26.816,02 eur s príslušenstvom. O trovách konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

3. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný použijúc odvolacie dôvody upravené v § 365 ods. 1 písm. b/,d/, f/, g/ a h/ CSP. Za najvýznamnejšiu vadu konania označil neoboznámenie na pojednávaní jeho návrhu na mimosúdnu dohodu zo dňa 27.2.2018 a nevykonanie k nej pripojených dôkazov. Uvedený návrh dohody pritom súdu riadne a zákonným spôsobom doručil a v ňom žalobcovi titulom úhrady vyrovnávacieho podielu ponúkol postúpenie špecifikovaných pohľadávok a splátkový kalendár. Poukázal ďalej na históriu pôsobenia žalobcu v družstve, ako aj na fakt, že tento po

zvolení za predsedu družstva postupným odkupovaním členských vkladov od svojich podriadených špekulatívne navyšoval svoj podiel. Vytkol konajúcemu súdu, že spor vyhodnotil ako bežný spor bývalého člena družstva a nezaoberal sa skutočnosťou, že podstatná časť sporu sa týka nároku, ktorý vznikol zhodnotením o 900% u investícií žalobcu ako predsedu družstva, ktorý podľa neho využil dvojnásobnú podriadenosť predávajúcich pri ich členských podieloch za 10% ich hodnoty. Nemorálnym je podľa neho pripraviť prevažne rómskych robotníkov o 90% ich zákonného nároku za celoživotnú prácu a neskôr výnosy žiadať na súkromný účel okamžite aj s úrokmi namiesto snahy o dosiahnutie dohody. Opakovane navrhol dôsledne preveriť závažnú procesnú vadu spočívajúcu v neprerokovaní jeho podania a pripojených dôkazov zo dňa 27.2.2018, čo môže byť dôsledkom chyby v systéme povinnej elektronickej komunikácie právnických osôb so súdmi, čo viedlo k závažnému porušeniu jeho práv. Napadnutý rozsudok bol podľa jeho odôvodnenia vydaný na základe jeho údajnej pasivity a údajného nepredloženia konkrétnych návrhov na dohodu, čo je v úplnom rozpore s jeho podaním zo dňa 27.2.2018 a pripojenými dôkazmi. Neoboznámenie týchto dôkazov na pojednávaní a ich nevyhodnotenie v odôvodnení rozsudku, ako aj nemožnosť vyjadriť sa k nim ústne zo strany obidvoch procesných strán je podľa neho dôvodom na zrušenie rozhodnutia.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Poukázal na to, že od zániku jeho členstva v žalovanom družstve žalovaný mal dostatok času na rokovanie o novej dohode a do dnešného dňa mu napriek tomu neposkytol ani minimálne plnenie. Nemá záujem uzavrieť mimosúdnu dohodu a nemá záujem o pohľadávky žalovaného vymáhané exekučne od roku 2008. Pre žalovaného pritom pracoval 20 rokov, záležalo mu na jeho riadnom chode a osobne sa podieľal na zveľadovaní družstva a to aj ako člen jeho štatutárneho orgánu.

5. Žalovaný vo vyjadrení k stanovisku žalobcu žiadal svojmu odvolaniu vyhovieť v celom rozsahu a za najvýznamnejšiu vadu konania označil neoboznámenie jeho návrhu na mimosúdnu dohodu zo dňa 27.2.2018 na pojednávaní, ako aj nevykonanie k nemu pripojených dôkazov.

6. Žalobca v odvolacej duplike bol toho názoru, že replika žalovaného v zásade neprináša žiadnu novú argumentáciu a nie je možné ho nútiť, aby uzavrel nevýhodnú dohodu.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd spor prejednal na základe podaného odvolania podľa ust. § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP) bez nariadenia pojednávania. Po konštatovaní, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou, preskúmal napadnuté výroky rozsudku ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

8. Odvolateľ použil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, g/ a h/ CSP.

9. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. V prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod je naplnený.

10. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Citované zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „ústava“) vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dôvody, na základe ktorých je založené. Odvolací súd považuje za určujúce pre nachádzanie práva, že vždy je potrebné vychádzať z individuálnych rozmerov každého jednotlivého prípadu, ktoré sú založené na zistených skutkových okolnostiach. Súd prvej inštancie sa však podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci so všetkými špecifikami charakterizujúcimi daný spor nevysporiadal. Z princípu práva na spravodlivý proces vyplýva povinnosť súdu umožniť stranám sporu účinné uplatňovanie námietok a argumentov,

ako i povinnosť súdu sa s týmito námietkami a argumentmi, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie presvedčivo v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadať (I. ÚS 46/05, I. ÚS 353/06, II. ÚS 220/08, III. ÚS 12/07, IV. ÚS 163/08) tak, aby odôvodnenie rozsudku malo náležitosti vyžadované ustanovením § 220 ods. 1 CSP.

11. Z obsahu spisu a z odôvodnenia napadnutého rozsudku je nutné vyvodíť, že v posudzovanom prípade sa súd prvej inštancie neriadil uvedenými pravidlami. Porušením práva na spravodlivý proces sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil strane sporu realizáciu tých procesných práv, ktoré jej Civilný sporový poriadok priznáva (napríklad právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, vykonávať svoje práva a povinnosti prostredníctvom zvoleného zástupcu, namietať v opravnom prostriedku správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, právo na presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, právo na spravodlivé súdne konanie a podobne).

12. Podľa čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové stvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

13. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného úkonu a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

14. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

15. Podľa § 188 ods. 1 CSP súd vykonáva dôkazy na pojednávaní.

16. Podľa § 204 CSP dôkaz listinou sa vykoná tak, že súd listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak ide o listinu, ktorej odpis bol strane sporu v priebehu konania doručený a ak listina alebo jej obsah neboli protistranou spochybnené.

17. Dokazovanie je časťou občianskeho súdneho konania, v ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné pre rozhodnutie vo veci. Strany sporu majú okrem povinnosti tvrdenia aj dôkaznú povinnosť, preto sú povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd posudzuje a je oprávnený rozhodnúť, ktoré z označených dôkazov vykoná, príp. či sa javí nevyhnutné pre zistenie skutkového stavu a rozhodnutie vo veci dokazovanie doplniť. Rozhoduje vo veci na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré medzi účastníkmi neboli sporné, pričom starostlivo prihliada na tvrdenia účastníkov a na všetko, čo vyšlo za konania najavo. Z ústavnej požiadavky riadneho a spravodlivého procesu automaticky nevyplýva povinnosť súdu vykonať všetky dôkazy, ktoré účastník navrhol, avšak súd vždy musí o uplatnených návrhoch (včítane návrhov dôkazných) rozhodnúť, ale tiež (ak týmto návrhom nevyhoví), musí vo svojom rozhodnutí uviesť, z akých dôvodov - spravidla vo vzťahu k hmotnoprávnym predpisom, ktoré aplikoval a právnym záverom, ku ktorým dospel na základe zisteného skutkového stavu veci, navrhnuté dôkazy nevykonal a nepovažoval ich za potrebné pre zistenie skutkového stavu. Nevykonanie dôkazov navrhnutých stranou sporu, príp. aj iných potrebných dôkazov, ktoré sú spôsobilé preukázať právne významnú skutočnosť, môže mať za následok neúplnosť skutkových zistení vedúcu k vydaniu nesprávneho rozhodnutia, a súčasne môže znamenať porušenie práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

18. Jednou zo všeobecných záruk spravodlivého pojednania veci pred súdom v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je zásada „rovnosti zbraní“, ktorá zabezpečuje, aby v súdnom konaní mali jeho účastníci rovnaké postavenie. Tento princíp spočívajúci v rovnakom postavení účastníkov súdneho konania sa prejavuje v procesnoprávnom postavení účastníkov konania, v spôsobe a rozsahu dokazovania a v iných oblastiach spojených so súdnym uplatňovaním práva. Zachovanie „rovnosti zbraní“ z pohľadu spôsobu a rozsahu vykonávaného dokazovania sa týka aj oprávnenia účastníkov konania navrhovať dôkazy. Možnosť navrhovania dôkazov je spojená s princípom dôkazného bremena, ktorého úspešnosť v súdnom spore sa viaže na schopnosť účastníka predložiť adekvátne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Výber dôkazných prostriedkov je na vóli účastníka konania, no o tom, ktoré z navrhovaných dôkazov budú vykonané

a ktoré nie, rozhoduje súd podľa svojej voľnej úvahy. Obsahom záruky na spravodlivý súdny proces z pohľadu oprávnenia navrhovať dôkazy je limitovanie tejto voľnej úvahy súdu požiadavkou, aby nevykonanie navrhnutých dôkazov alebo vykonanie iných dôkazov nepostavilo účastníka konania do jasne nevýhodnejšej pozície v porovnaní s jeho odporcom v súdnom spore (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Feldbrugge c. Holandsko z r. 1986). V súvislosti s rozhodnutím súdu, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná a ktoré nie, to teda znamená, že strana sporu nesmie byť týmto rozhodnutím znevýhodnená oproti druhému účastníkovi. Aj podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky nevykonanie účastníkom navrhnutého dôkazu môže byť porušením základného práva na spravodlivé súdne konanie dokonca aj bez priamej spojitosti s porušením zásady „rovnosti zbraní“. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn. III. ÚS 332/09 z 26.1.2010 vyslovil názor, že nevykonanie navrhovaného dôkazu, ak tento mohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý z doteraz vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť, je porušením práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

19. Spravodlivé súdne konanie v sebe implikuje právo na kontradiktórne konanie, podľa ktorého strany musia dostať príležitosť predložiť nielen všetky dôkazy potrebné na to, aby ich postoj v konaní mohol viesť k úspechu, ale aj príležitosť zoznámiť sa so všetkými dôkazmi a pripomienkami, ktoré boli predložené s cieľom ovplyvniť rozhodnutie súdu, ale majú tiež právo na primeranú reakciu konajúceho súdu vo vzťahu k ich podaniam a návrhom. Ak strana urobí podanie, adresované súdu a jeho prostredníctvom aj protistrane, môže dôvodne očakávať, že súd sa ním bude zaoberať a jeho existenciu nemožno odignorovať. Dôkaz listinou - písomnosťou sa vykonáva tak, že ju sudca pri pojednávaní prečíta alebo oznámi jej obsah. Tento spôsob vykonania dôkazu musí byť zrejmý zo zápisnice o pojednávaní. Ak zo zápisnice o pojednávaní nevyplýva, že označené listiny, ktoré mali byť súdom čítané alebo ich obsah oznámený, boli predmetom dokazovania, potom je nutné konštatovať, že také dokazovanie nebolo vykonané v súlade s § 204 CSP.

20. V prejednávanej veci podľa preskúmaného rozsudku (viď bod 27. rozhodnutia) žalovaný počas celého konania nepredložil konkrétne návrhy na vyplatenie, resp. skrátenie lehoty na vyplatenie, žiaden návrh dohody, čo môže viesť k záveru, že žalovaný v konaní ostal úplne pasívny, čo nepochybne vyústilo do jeho neúspechu vo výsledku sporu.

21. Žalovaný však v odvolaní opodstatnene argumentuje tým, že súdu doručil návrh na mimosúdnu dohodu zo dňa 27.2.2018, ku ktorej pripojil ďalšie dôkazy, ktoré však súd prvej inštancie neoboznámil, v rozhodnutí ich nevyhodnotil, keď procesné strany sa k nim na pojednávaní nemohli ani vyjadriť, čím došlo k závažnému porušeniu jeho ústavných a procesných práv.

22. Z obsahu spisu pritom vyplýva, že žalovaný elektronicky dňa 1.3.2018 súdu prvej inštancie doručil prílohy k návrhu na mimosúdnu dohodu zo dňa 27.2.2018 (viď čl. 164 až 190 spisu). Na pojednávaní konanom 15.3.2018 (viď čl. 191 až 194 spisu) súd prvej inštancie síce konštatoval, že mu bolo doručené podanie k návrhu na mimosúdnu dohodu zo dňa 27.2.2018, tieto prílohy však neoboznámil (neprečítal) a ani sa následne nezaujímal o samotný text návrhu na mimosúdnu dohodu z 27.2.2018. Vychádzajúc z obsahu spisu je z hľadiska odvolacieho súdu sporné, či vôbec text návrhu na mimosúdnu dohodu mal konajúci súd včas vôbec k dispozícii, hoci príslušná správa mu mala byť elektronicky doručená 1.3.2018 o 9,49 hod. Žalovaný preto príliehavo upozorňuje na to, že mohlo dôjsť ku chybe v systéme povinnej elektronickej komunikácie právnických osôb so súdmi, keď návrh na mimosúdnu dohodu skutočne v spise do ukončenia dokazovania súdu prvej inštancie založený nebol.

23. Vyššie uvedená vada dokazovania vyvoláva situáciu svedčiacu o porušení práv žalovaného, keď vydaniu každého rozhodnutia musí predchádzať zákonné konanie (fair proces), v ktorom je zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov oboch strán sporu. Aj keď je nevyhnutné rešpektovať záujem žalobcu na čo najrýchlejšom rozhodnutí o jeho nároku, musia byť akceptované aj garantované práva žalovaného, medzi ktoré nepochybne patrí i povinnosť konajúceho súdu riadne do procesu dokazovania zahrnúť i všetky jeho podania a návrhy, oboznámiť sa s nimi, vrátane ich objasnenia vo vzťahu k protistrane a venovať sa im tiež v odôvodnení rozhodnutia.

24. Z uvedených dôvodov odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, v ktorom bude jeho povinnosťou postupovať v konaní v súlade s procesným

predpisom a ústavnými zásadami tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv sporových strán, oboznámiť riadne návrh žalovaného na mimosúdnu dohodu (vrátane príloh) a zistiť tak všetky rozhodujúce (právne významné) skutočnosti potrebné pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku. Po vyhodnotení všetkých predložených a vykonaných dôkazov súd prvej inštancie opätovne vo veci rozhodne a v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).